

Î N C H E I E R E

21 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Andrei Rusnak,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Andrei Rusnak împotriva Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova și Maiduc Vladimir cu privire la încălcarea dreptului la petiționare și de acces la informație, și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Andrei Rusnak și menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 11 martie 2015,

c o n s t a t ă

La 10 octombrie 2013, Andrei Rusnak a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Afacerilor Interne și Maiduc Vladimir cu privire la încălcarea dreptului la petiționare și de acces la informație, și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul Andrei Rusnak a indicat că la 01 august 2013 a adresat Ministerului Afacerilor Interne petiția nr. 568 a/p, solicitând intentarea procesului contravențional în privința angajaților săi - Lilian Pascaru – șef al Inspectoratului de Poliție Râșcani mun. Chișinău și Vladimir Maiduc – șef al Serviciului securitate internă și combatere a corupției al MAI, cu recunoașterea dânsului în calitate de parte vătămată și permiterea accesului la materialele investigației, însă prin răspunsul Ministerului Afacerilor Interne, semnat de către șeful Serviciului securitate internă și combatere a corupției al MAI – Vladimir Maiduc, nr. 4/R-1061/13 din 06 august 2013, i s-a refuzat în admiterea cererii din motiv că anterior a mai adresat petiții cu conținut analogic, la care deja a primit răspuns.

Consideră reclamantul că răspunsul pârâtului nr. 4/R-1061/13 din 06 august 2013 este ilegal și neîntemeiat, având în vedere că nu i s-a dat răspuns la nici o întrebare formulată în petiția sa, ignorându-i dreptul la accesul la informație. Mai mult ca atât, a fost semnat de către persoana cu funcție de răspundere ale cărei acțiuni de fapt le contestă.

Sușține că la 05 septembrie 2013 a adresat Ministerului Afacerilor Interne cererea prealabilă nr. 626 a/p, prin care și-a exprimat dezacordul vis-a-vis de răspunsul nr. 4/R-1061/13 din 06 august 2013, solicitând examinarea în esență a petiției nr. 568 a/p din 01

august 2013 cu eliberarea informației cerute, însă prin răspunsul nr. 4/R-1205/13 din 11 septembrie 2013, cererea prealabilă a fost respinsă.

Solicită Andrei Rusnak obligarea Ministerului Afacerilor Interne să-i prezinte copiile de pe înscrisurile pe care le deține, certificate în modul stabilit; restabilirea dreptului la obținerea informației cu obligarea pârâtului să-i acorde răspuns conform cerințelor expuse în petiție și cererea prealabilă; încasarea în mod solidar din contul Ministerului Afacerilor Interne și Maiduc Vladimir în beneficiul său sumei de 10000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Prin hotărârea Judecătoriai Centru mun. Chișinău din 11 martie 2015, acțiunea a fost respinsă ca fiind tardivă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2016, a fost respins apelul declarat de către Andrei Rusnak și menținută hotărârea Judecătoriai Centru mun. Chișinău din 11 martie 2015.

Atât prima instanță, cât și instanța de apel și-au motivat soluțiile prin faptul că reclamantul Andrei Rusnak a depus cererea de chemare în judecată cu omiterea evidentă a termenului prevăzut de legislație în vigoare, fără a prezenta probe întru justificarea acestuia.

La 05 iulie 2016, Andrei Rusnak a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2016, și a hotărârii Judecătoriai Centru mun. Chișinău din 11 martie 2015, cu remiterea pricinii spre rejudecare în prima instanță.

În susținerea recursului Andrei Rusnak a invocat ilegalitatea și netemeinicia hotărârilor instanțelor de judecată ierarhic inferioare, declarând că instanța de apel a examinat superficial prezenta speță, interpretând și aplicând eronat normele de drept material.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele dosarului atestă că copia deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2016, a fost expediată în adresa lui Andrei Rusnak la 06 mai 2016 și recepționată de către recurent la 10 mai 2016 (f.d. 151).

În circumstanțele relevate, recursul declarat de către Andrei Rusnak la 05 iulie 2016 se consideră depus în termenul prevăzut de lege.

La 25 iulie 2016, în adresa intimatului Ministerul Afacerilor Interne a fost expediată copia recursului declarat de către Andrei Rusnak cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

La 18 august 2016, Ministerul Afacerilor Interne a depus referință, solicitând să fie considerat inadmisibil recursul declarat de către Andrei Rusnak, cu menținerea deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2016 și hotărârii Judecătoriai Centru mun. Chișinău din 11 martie 2015, pe care le consideră legale și întemeiate, invocând că instanțele de judecată ierarhic inferioare corect au respins acțiunea recurentului-reclamant ca fiind tardivă, or, acesta a înaintat-o cu omiterea evidentă a termenului de 30 de zile prevăzut de Legea contenciosului administrativ.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile și obiecțiile expuse în referința depusă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Andrei Rusnak este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Andrei Rusnak nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele de judecată ierarhic inferioare și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Astfel, nu poate fi reținut drept temei al admisibilității recursului argumentul lui Andrei Rusnak privind ilegalitatea și netemeinicia hotărârilor instanțelor de judecată ierarhic inferioare, declarând că instanța de apel a examinat superficial prezenta speță, or, recurentul nu a indicat nici un temei de declarare a recursului prevăzut de art. 432 CPC, făcând referire doar la circumstanțele de fapt ale pricinii.

Iar invocarea recurentului la faptul că instanța de judecată a interpretat și aplicat eronat normele de drept material fără specificarea prin ce s-a manifestat aceste încălcări și din care circumstanțe acestea rezultă, nu permite încadrarea în temeiurile prevăzute la art. 400 alin. alin. (2), (3) și (4) CPC.

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar și nu temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra cărora instanțele de judecată ierarhic inferioare s-au pronunțat deja în modul corespunzător

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Andrei Rusnak ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440, CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Andrei Rusnak, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic